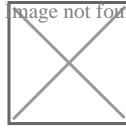

Με προορισμό τη Σικελία

/ [Πεμπουσία](#)

image not found or type unknown

Είχε μόλις ξημερώσει. Έπρεπε να ξεκινήσουν. Σήμερα ήταν η μέρα. Σήμερα θα μάθαιναν πού θα δημιουργούσαν την καινούρια τους αποικία. Κι έτσι η ομάδα ξεκίνησε τη διαδρομή της με προορισμό το μαντείο των Δελφών. Εκεί θα τους δινόταν ο χρησμός για την καινούρια τους πατρίδα.

Ο Εμπεδοκλής, ο αρχηγός της ομάδας, αφού πέρασαν τα ψηλά τείχη που προστάτευαν την πόλη - κράτος από τους εισβολείς γύρισε και έστρεψε το βλέμμα του ψηλά. Εκεί, στο πιο ψηλό σημείο της περιοχής, έλαμπε η ακρόπολη στολισμένη με τους ναούς των θεών και τα δημόσια κτίρια. Και γύρω από την ακρόπολη τα σπίτια των γειτόνων και φίλων του καθώς και το δικό του.

Συνέχισε το περπάτημα. Θυμήθηκε τότε που είχε φύγει από το χωριό του. Θυμήθηκε πόσο μεγαλύτερη ασφάλεια ένιωθε, όταν άρχισε να μένει στην πόλη - κράτος με την οικογένειά του. Όμως τώρα έπρεπε και πάλι να χτίσει κάπου αλλού το σπίτι του. Ο πληθυσμός είχε αυξηθεί και η γη δεν έφτανε να τους θρέψει όλους. Αν έμεναν κι άλλο στην πόλη σύντομα θα πεινούσαν.

Οι Δελφοί στα Αρχαϊκά χρόνια

Η ομάδα έφτασε στο μαντείο των Δελφών. Ο Εμπεδοκλής μπήκε στο κτίριο με αγωνία. Μετά από λίγο βγήκε ανακοινώνοντας στους συντρόφους του την περιοχή της αποικίας τους: Σικελία. Η ομάδα δεν ξαφνιάστηκε. Πολλοί είχαν φύγει πριν από αυτούς με τον ίδιο προορισμό, τη Σικελία και την Κάτω Ιταλία και είχαν δημιουργήσει εκεί πολλές αποικίες. Για αυτό άλλωστε η περιοχή εκεί είχε ονομαστεί Μεγάλη Ελλάδα. Γύρισαν στη πόλη.

Μετά από λίγες μέρες όλοι οι φίλοι και γείτονες συγκεντρώθηκαν στο κεντρικό σημείο της πόλης. Ο Εμπεδοκλής με την ομάδα του θα ξεκινούσαν για τη νέα τους πατρίδα. Συνημιμένους φίλους τους χαιρετούσαν και τους προμήθευαν με διάφορα εφόδια για το ταξίδι.

- Σήμερα είναι μια σημαντική μέρα! φώναξε ο

Εμπεδοκλής. Σήμερα, αποχωρούμε από τη μητρόπολη, την πόλη μας, και πάμε να ξεκινήσουμε σε έναν νέο τόπο μια καινούρια ζωή! Όμως ποτέ δεν θα ξεχάσουμε αυτήν την πόλη και αυτήν τη μέρα! Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε τους πολίτες της! Η αποικία που θα δημιουργήσουμε πάντα θα τιμά τις παραδόσεις και τα έθιμα της μητρόπολης και πάντα θα έχουμε ειρήνη μεταξύ μας! Και πάντα θα στηρίζουμε ο ένας τον άλλον στις δυσκολίες! Παίρνω λοιπόν αυτή τη φωτιά, το «**ιερόν πυρ**», και με αυτή τη φωτιά θα ανάψω τον βωμό της αποικίας, μόλις φτάσουμε. Με τη δύναμη αυτής της φωτιάς, οι δεσμοί μεταξύ της μητρόπολης και της αποικίας δεν θα σβήσουν ποτέ!

Ο Εμπεδοκλής άναψε μια δάδα από το ιερό της Ακρόπολης. Τη φωτιά αυτής της δάδας έπρεπε να μεταφέρει με ασφάλεια στη Σικελία.

Η ομάδα ξεκίνησε το ταξίδι της. Όλοι εφοδιασμένοι και αποφασισμένοι πήραν το δρόμο για τη νέα τους πατρίδα. Δεν ήταν μόνο η Σικελία και η Κάτω Ιταλία που είχαν γεμίσει αποικίες. Ακόμα και στα παράλια της Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου είχαν εγκατασταθεί Έλληνες. Είχε γνωρίσει τέτοιους Έλληνες ο Εμπεδοκλής σε ένα ταξίδι του. Του είχαν πει πόσο είχε προοδεύσει η αποικία τους και πώς είχαν χτίσει τους ναούς αλλά και άλλα μεγάλα δημόσια έργα στις αποικίες τους. Αλλά το πιο σημαντικό, του είχαν πει, είναι ότι είχαν γνωρίσει και είχαν γίνει φίλοι και με άλλους λαούς χωρίς όμως να ξεχάσουν ποια είναι η καταγωγή τους. Δεν είχαν ξεχάσει ούτε τα έθιμα ούτε τις παραδόσεις τους ούτε την ελληνική τους καταγωγή.

Σικελία: Εγέστα, ναός δωρικού ρυθμού

Παρήγορες ήταν αυτές οι σκέψεις για τον Εμπεδοκλή. Του έδωσαν νέα δύναμη. Άνοιξε το βήμα του. Κοίταξε την ομάδα του με χαμόγελο και τους έδωσε θάρρος. Μαζί με αυτή την ομάδα θα συμπορεύονταν και θα αντιμετώπιζαν τις δυσκολίες που θα παρουσιάζονταν στο δρόμο τους. Μαζί με αυτή την ομάδα θα δημιουργούσε την αποικία στη Σικελία.

Αλ. Σαββόπουλος

Στην παρακάτω παρουσίαση μπορείς να περιηγηθείς στο ιστορικό πλαίσιο των συνθηκών που αφορούν στις νέες αποικίες των αρχαίων Ελλήνων στην αυγή των Αρχαϊκών Χρόνων

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

